

Escolto passar els segons

Un relat de: [AVERROIS](#)

En les profunditats m'enfonso
a on la llum perd el sentit
i les ombres pertorbadores
dansen tètriques en la nit.
Escolto les veus d'ànimes
que perdudes busquen consol
pel temps que van perdre
i les omple de trist dol.
Buscant del Sol la llum
m'alço amb melangia
tanco els ulls, oloro el perfum
que omple de alegria.
Desperto, ment cansada
esperant una resposta
s'ha trencat el silenci
i sento com ella s'acosta.
Escolto passar els segons
compassats del rellotge
un tic, tac pertorbador
d'una angoixa ferotge.
Obro de bat a bat la finestra
els raigs del Sol m'envolten
la seva calor amb dona vida
els remors del carrer s'escolten.
Surto decidit al carrer
l'aire m'acaronar es rostre
els sentits em fan sentir viu
cada pas ferm m'ho demostra.
No cal pensar en el passat
el futur ja s'acosta
el present és la realitat
cada moment viscut, és nostre.